

EEN ZOMERSE KOKMEEUW IN NOVEMBER

WILLEM VD WAAL

Toen ik op 11 november 1982 een kijkje nam in de omgeving van de Amerika-haven, zag ik tussen een grote groep rustende en poetsende Stormmeeuwen (+ 50 exx) en Kokmeeuwen (+ 200 exx) een Kokmeeuw met een geheel chocoladebruine kop. Bij het beter bekijken van deze Kokmeeuw bleek dat deze zich in een geheel nieuw zomerkleed had gestoken. Snavel en poten waren donkerrood en in de vleugels ontbrak geen enkele slagpen. Ook in de staart ontbrak geen enkele pen. De kop was egaal bruin met een lichte oogring en de rug was prachtig zilvergrijs ("meeuengrijs"). Ook door deze zilvergrijze boven- delen viel deze vogel op tussen de vele andere meeuwen die allen in winterkleed waren.

Deze zeer late, of extreem vroege, adulte Kokmeeuw in zomerkleed zou in mei of juni in het geheel niet opgevallen zijn, maar in november.....! Het was weliswaar de elfde van de elfde maar dat meeuwen zich in carnavalskledij hullen, daarvan is mij niets bekend. Toen ik op 6 december in de omgeving van het gemeal van het spuikanaal bij Halfweg was, zag ik weer een Kokmeeuw in een geheel volledig en gaaf zomerkleed. Of deze Kokmeeuw het zelfde exemplaar was als die van 11 november laat ik in het midden. Tussen Sinterklaas en Kerst beginnen de vroegelingen onder de Kokmeeuwen alweer naar het voorjaarskleed te ruien, zodat het geen al te grote uitzondering meer is. Maar het blijft een buitenkans om zo vroeg al een Kokmeeuw in zomertenu te zien.

EEN WINTERSE ORTOLAAN IN DECEMBER

LEO HEEMSKERK

Op 20-12-'81 waren wij in de Flevopolder. Het was een mistige morgen, maar de mist trok geleidelijk op. 's Middags was het zonnig. We waren met zijn vieren (Jan van Laar, Ron de Water, Robert en Leo Heemskerk). Door de mist hadden we vrij weinig gezien. Wel vonden we veel dode vogels (volgens ons doodgevroren).

Toen we rond het cafeetje van Lelystad-Haven achter een groep Fraters aan zaten, werd onze aandacht afgeleid door een gorsachtig vogeltje. Het zat eerst op een stenen rand, naderhand vloog het naar beneden in de wegberm, waarna het door een auto weggejaagd werd. In deze korte tijd dat we het beestje zagen konden we een paar dia's en een foto maken. Helaas zijn de meeste niet goed gelukt. We dachten dat het een juveniele Geelgors was omdat het vogeltje een gorsachtige bouw had en geelgroen van kleur was. De dikke baardstreep was toen nog niet goed opgevallen.

Een paar maanden later kwam Jan in de Flevopolder Peter de Knijff tegen. Toevallig had Jan de foto van de "Geelgors" bij zich. Hij liet hem zien en Peter zei dat hij bijna zeker wist dat het een Ortolaan was. Hij nam de foto mee en vergeleek deze foto met verschillende balgen en kwam tot de konklusie dat het een juveniel mannetje Ortolaan was. Dit vanwege de baardstreep, strepen op de borst en buik, opvallende strepen op de rug en de oogring. Dit betekent dat we de eerste winterwaarneming van een Ortolaan hadden gedaan.

Ortolaan

Jan van Laar